

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 14. septembra 2017 *

„Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 8(4) in člen 53(1)(c) in (2)(d) – Besedna znamka Evropske unije PORT CHARLOTTE – Zahteva za razglasitev ničnosti te znamke – Zaščita, dodeljena prejšnjima označbama porekla ‚Porto‘ in ‚Port‘ na podlagi Uredbe (ES) št. 1234/2007 in nacionalnega prava – Izčrpnost zaščite, dodeljene za ti označbi porekla – Člen 118m Uredbe (ES) št. 1234/2007 – Pojma ‚raba‘ in ‚prikazovanje‘ zaščitene označbe porekla“

V zadevi C-56/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 29. januarja 2016,

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata E. Zaera Cuadrado in O. Mondéjar Ortuño, agenta,

pritožnik,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopajo B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda in T. Scharf, agenti,

intervenientka v pritožbenem postopku,

drugi stranki v postopku sta

Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP s sedežem v Peso da Régua (Portugalska), ki ga zastopa P. Sousa e Silva, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

ob intervenciji

Portugalske republike, ki jo zastopajo L. Inez Fernandes, M. Figueiredo in A. Alves, agenti,

intervenientka v pritožbenem postopku,

Buichladdich Distillery Co. Ltd s sedežem v Argyllu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopa S. Havard Duclos, odvetnik,

intervenientka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Prechal (poročevalka), A. Rosas, sodnik, C. Toader, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. marca 2017,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. maja 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. novembra 2015, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/UUNT – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:863), s katero je to razveljavilo odločbo četrtega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. julija 2014 (zadeva R 946/2013-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP in družbo Bruichladdich Distillery Co. Ltd (v nadaljevanju: sporna odločba).
- 2 Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (v nadaljevanju: IVDP) z nasprotno pritožbo predlaga delno razveljavitev izpodbijane sodbe.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 207/2009

- 3 Člen 8(4) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1), določa:

„Ob ugovarjanju imetnika neregistrirane blagovne znamke ali drugega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu in ki je več kot zgolj lokalnega pomena, se prijavljena blagovna znamka ne registrira, če v skladu z zakonodajo [Evropske unije] ali pravom države članice, ki ta znak ureja,

- (a) so pravice do znaka bile pridobljene pred datumom vložitve zahteve za registracijo blagovne znamke EU ali datumom prednostne pravice, ki se zahteva za zahtevo za registracijo blagovne znamke EU;
 - (b) ta znak imetniku podeljuje pravico do prepovedi uporabe poznejše blagovne znamke.“
- 4 Člen 53(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Blagovna znamka EU se razglasi za nično na podlagi zahteve, vložene pri Uradu, ali nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic:

[...]

(c) če obstaja prejšnja pravica iz člena 8(4) in so izpolnjeni pogoji iz omenjenega odstavka.

2. Blagovna znamka EU se razglasi za nično tudi na podlagi zahteve Uradu ali na podlagi nasprotnih tožb v postopku zaradi kršitve pravic, če se uporaba takšne blagovne znamke lahko prepove na podlagi druge prejšnje pravice v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalnim pravom, ki ureja varstvo in še zlasti:

[...]

(d) pravice industrijske lastnine.“

Uredba (ES) št. 479/2008

- 5 V uvodnih izjavah 27, 28 in 36 Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 z dne 29. aprila 2008 o skupni ureditvi trga za vino in spremembi uredb (ES) št. 1493/1999, (ES) št. 1782/2003, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 3/2008 ter razveljavitvi uredb (EGS) št. 2392/86 in (ES) št. 1493/1999 (UL 2008, L 148, str. 1) je bilo navedeno:

„(27) Pojem kakovostnih vin v Skupnosti temelji med drugim na posebnih lastnostih, ki se pripisujejo geografskemu poreklu vina. Takšna vina potrošniki prepoznajo po zaščiteneih označbah porekla in geografskih označbah, čeprav veljavni sistem glede tega še ni popolnoma dodelan. Da se omogoči pregleden in bolj izpopolnjen okvir, ki bi podprl trditve o kakovosti zadevnih proizvodov, bi bilo treba vzpostaviti ureditev za pregledovanje vlog za označbo porekla ali geografsko označbo v skladu s pristopom horizontalne politike Skupnosti za kakovost, ki se uporablja za živila razen vina in žganih pijač, iz Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila [(UL 2006, L 93, str. 12)].

(28) Za ohranitev posebnih kakovostnih lastnosti vin z označbo porekla ali geografsko označbo bi bilo treba omogočiti državam članicam, da uporabljajo strožja pravila o tem.

[...]

(36) Obstoječe označbe porekla in geografske označbe v Skupnosti bi bilo treba zaradi pravne varnosti izvzeti iz uporabe novega postopka preverjanja. Zadevne države članice pa bi morale Komisiji priskrbeti osnovne informacije in akte, na podlagi katerih so bile priznane na nacionalni ravni; v nasprotnem primeru bi izgubile zaščito kot označbe porekla ali geografske označbe. Področje uporabe preklica obstoječih označb porekla in geografskih označb bi bilo treba omejiti zaradi pravne varnosti.“

Uredba (ES) št. 1234/2007

- 6 Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL 2007, L 299, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta št. 491/2009 z dne 25. maja 2009 (UL 2009, L 154, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1234/2007), se glede na čas dejanskega stanja v obravnavani zadevi uporablja za spor. Z zadnjenavedeno uredbo je bila z učinkom od 1. avgusta 2009 razveljavljena Uredba št. 479/2008.

7 V uvodni izjavi 3 Uredbe št. 491/2009 je navedeno:

„Vzporedno s pogajanjem in sprejetjem Uredbe [št. 1234/2007] se je Svet začel pogajati tudi o reformi politike v vinskem sektorju, ki se je zaključila s sprejetjem Uredbe [št. 479/2008]. Kot je navedeno v Uredbi [št. 1234/2007], so bile v Uredbo [št. 1234/2007] od samega začetka vključene samo tiste določbe vinskega sektorja, ki niso bile predmet reform politike. Te materialne določbe, ki so bile predmet sprememb politike, naj bi bile v Uredbo [št. 1234/2007] vključene šele takrat, ko bodo ustrezne reforme sprejete. Ker so sedaj take materialne določbe bile sprejete, je vinski sektor zdaj treba v celoti vključiti v Uredbo [št. 1234/2007] z vključitvijo odločitev glede politike, sprejetih z Uredbo [št. 479/2008], v Uredbo o enotni SUT.“

8 Člen 118b Uredbe št. 1234/2007, naslovljen „Opredelitve pojmov“, v odstavku 1 določa:

„V tem pododdelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚označba porekla‘ pomeni ime regije, določenega kraja ali izjemoma države, ki se uporablja za opis proizvodov iz člena 118a(1), ki ustrezajo naslednjim zahtevam:

- (i) njihova kakovost in značilnosti so pretežno ali v celoti odvisne od določenega geografskega okolja ter naravnih in človeških dejavnikov, ki izvirajo iz tega okolja;
- (ii) grozdje, iz katerega so pridelani, izvira izključno s tega geografskega območja;
- (iii) so pridelani na tem geografskem območju ter
- (iv) pridobljeni so iz sort vinske trte vrste *Vitis vinifera*;

(b) ‚geografska označba‘ pomeni označbo, ki se nanaša na regijo, določen kraj ali izjemoma državo, ki se uporablja za opis proizvodov iz člena 118a(1), ki ustrezajo naslednjim zahtevam:

- (i) imajo določeno kakovost, ugled ali druge lastnosti, ki jih je mogoče pripisati temu geografskemu poreklu;
- (ii) vsaj 85 % grozdja, iz katerega so pridelani, izvira izključno s tega geografskega območja;
- (iii) pridelani so na tem geografskem območju in
- (iv) so pridobljeni iz sort vinske trte vrste *Vitis vinifera* ali s križanjem vrste *Vitis vinifera* z drugimi vrstami rodu *Vitis*.“

9 Člen 118f te uredbe, naslovljen „Predhodni nacionalni postopek“, v odstavkih 1, 6 in 7 določa:

„1. Vloge za zaščito označbe porekla ali geografske označbe vin v skladu s členom 118b, ki izvirajo iz Skupnosti, so predmet predhodnega nacionalnega postopka v skladu s tem členom.

[...]

6. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s tem členom, do 1. avgusta 2009.

7. Kadar država članica nima nacionalne zakonodaje o zaščiti označb porekla in geografskih označb, lahko, vendar le prehodno, ime na nacionalni ravni zaščiti v skladu s pogoji iz tega pododdelka, pri čemer začne zaščita učinkovati z dnem predložitve vloge Komisiji. Taka prehodna nacionalna zaščita se konča na dan sprejetja odločbe o registraciji ali zavrnitvi v skladu s tem pododdelkom.“

10 Člen 118i navedene uredbe določa:

„Komisija na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, [...] odloči, ali bo zaščitila označbo porekla ali geografsko označbo, ki izpolnjuje pogoje iz tega pododdelka in je skladna z zakonodajo Skupnosti, ali bo vlogo zavrnila, če ti pogoji niso izpolnjeni.“

- 11 Člen 118l Uredbe št. 1234/2007, naslovljen „Razmerje do blagovnih znamk“, v odstavku 1 določa:

„Če je označba porekla ali geografska označba zaščitena po tej uredbi, se zavrne vloga za registracijo blagovne znamke, ki ustreza eni od situacij iz člena 118m(2) in velja za proizvod iz ene od kategorij iz Priloge XIb, če je vloga za registracijo blagovne znamke vložena po dnevu predložitve vloge za zaščito označbe porekla ali geografske označbe Komisiji in se označba porekla ali geografska označba nato zaščiti.

Blagovne znamke, registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom, so nične.“

- 12 Člen 118m te uredbe, naslovljen „Zaščita“, določa:

„1. Zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe lahko uporablja vsak gospodarski subjekt, ki trži vino, ki je bilo pridelano v skladu z ustreznimi specifikacijami proizvoda.

2. Zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe ter vino, ki uporablja ta zaščitena imena v skladu s specifikacijo proizvoda, so zaščiteni pred:

- (a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo zaščenega imena:
 - (i) za primerljive proizvode, ki niso v skladu s specifikacijo proizvoda za zaščiteno ime, ali
 - (ii) če bi raba imena izkoriščala sloves [ugled] označbe porekla ali geografske označbe;
- (b) vsako zlorabo, posnemanje ali prikazovanje, tudi če je resnično poreklo proizvoda ali storitve navedeno, če je zaščiteno ime prevedeno ali če mu je dodan izraz, kot so ‚stil‘, ‚tip‘, ‚metoda‘, ‚kot se prideluje v‘, ‚posnetek‘, ‚okus‘, ‚kot‘ ali podobno;
- (c) vsako drugo napačno ali zavajajočo označbo izvora, porekla, vrste ali bistvenih lastnosti proizvoda na notranji ali zunanji embalaži, v reklamnem gradivu ali dokumentih, ki se nanašajo na zadevni vinski proizvod, in pred pakiranjem proizvoda v embalažo, ki lahko ustvari napačen vtis o poreklu proizvoda;
- (d) vsemi drugimi praksami, ki lahko potrošnika zavajajo glede resničnega porekla proizvoda.

3. Zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe ne morejo postati generične v Skupnosti v smislu člena 118k(1).

[...]“

- 13 Člen 118n navedene uredbe, naslovljen „Register“, določa:

„Komisija vzpostavi in vzdržuje elektronski register zaščenih označb porekla in geografskih označb za vino, ki je javno dostopen.“

- 14 Člen 118s Uredbe št. 1234/2007, naslovljen „Obstoječa zaščitena imena vin“, določa:

„1. Imena vin, ki so zaščitena v skladu s členoma 51 in 54 Uredbe [Sveta] (ES) št. 1493/1999 [z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 26, str. 25)] ter členom 28 Uredbe Komisije (ES) št. 753/2002 z dne 29. aprila 2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja [UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 35, str. 455], so avtomatično zaščitena na podlagi te uredbe. Komisija jih vključi v register iz člena 118n te uredbe.

2. Glede obstoječih zaščiteneh imen vin iz odstavka 1 države članice pošljejo Komisiji:

- (a) tehnično dokumentacijo [...];
- (b) nacionalne sklepe o odobritvi.

3. Imena vin iz odstavka 1, za katera informacije iz odstavka 2 ne bodo predložene do 31. decembra 2011, bodo izgubila zaščito po tej uredbi. Komisija bo ustrezno uradno odstranila taka imena iz registra iz člena 118n.

4. Člen 118r te uredbe se ne uporablja za obstoječa zaščitena imena vin iz odstavka 1.

Komisija lahko na lastno pobudo in po postopku iz člena 195(4) do 31. decembra 2014 odloči o preklicu zaščite obstoječih zaščiteneh imen vin iz odstavka 1, če ne izpolnjujejo pogojev iz člena 118b.“

15 Člen 120d te uredbe, naslovljen „Strožja pravila, ki jih določijo države članice“, določa:

„Države članice lahko omejijo ali izključijo uporabo nekaterih enoloških postopkov in določijo strožje omejitve za vina, ki jih dovoljuje zakonodaja Skupnosti in se pridelujejo na njihovem ozemlju, da bi izboljšale ohranjanje osnovnih lastnosti vin z zaščiteno označbo porekla ali z zaščiteno geografsko označbo ter penečih vin in likerskih vin.

Države članice te omejitve in izključitve sporočijo Komisiji, ki o njih obvesti druge države članice.“

16 Podatkovna zbirka E-Bacchus je 1. avgusta 2009 v skladu s členom 118n Uredbe št. 1234/2007 nadomestila objavo seznama kakovostnih vin PDPO v Uradnem listu Evropske unije, kot je bil določen v členu 54(5) Uredbe št. 1493/1999. Ta podatkovna zbirka vsebuje zaščitene označbe porekla in geografske označbe za vina iz držav članic na podlagi Uredbe št. 1234/2007 ter označbe porekla in geografske označbe za vina iz tretjih držav, ki so zaščitena na podlagi dvostranskih sporazumov, sklenjenih med Evropsko unijo in tretjimi državami.

Dejansko stanje in sporni sklep

17 V točkah od 1 do 15 izpodbijane sodbe sta spor in sporna odločba povzeta tako:

- „1. Družba Bruichladdich Distillery Co. Ltd [(v nadaljevanju: Bruichladdich)] je 27. oktobra 2006 pri [EUIPO] na podlagi Uredbe [št. 207/2009] vložila zahtevo za registracijo znamke [Evropske unije].
- 2 Znamka, katere registracija je bila zahtevana, je besedni znak PORT CHARLOTTE (v nadaljevanju: izpodbijana znamka).
- 3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razred 33 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo opisu: ‚alkoholne pijače‘.
- 4 Izpodbijana znamka je bila registrirana 18. oktobra 2007 pod številko 5421474 in objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 60/2007 z dne 29. oktobra 2007.
- 5 [IVDP] je 7. aprila 2011 pri [EUIPO] na podlagi člena 53(1)(c) v povezavi s členom 8(4), člena 53(2)(d) in člena 52(1)(a) v povezavi s členom 7(1), točki (c) in (g), Uredbe št. 207/2009 vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijane znamke v delu, v katerem se z navedeno znamko označujejo proizvodi iz točke 3 zgoraj.

- 6 [Družba Bruichladdich] je v odgovor na zahtevo za ugotovitev ničnosti omejila seznam proizvodov, za katere je bila izpodbijana znamka registrirana, na proizvode, ki ustrezajo opisu: ‚viski‘.
- 7 [IVDP] se je v utemeljitev svoje zahteve za ugotovitev ničnosti sklicevala na označbi porekla ‚[P]orto‘ in ‚[P]ort‘, ki naj bi bili [...] zaščiteni v vseh državah članicah z več določbami portugalskega prava in s členom 118m(2) Uredbe Sveta št. [1234/2007] [...].
- 8 Oddelek za izbris je z odločbo z dne 30. aprila 2013 predlog za ugotovitev ničnosti zavrnil.
- 9 [IVDP] je 22. maja 2013 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 pri [EUIPO] vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris.
- 10 Četrty odbor za pritožbe [pri EUIPO] je s [sporno odločbo] pritožbo zavrnil.
- 11 Prvič, odbor za pritožbe je zavrnil razlog v zvezi s kršitvijo člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe predvsem z obrazložitvijo, da je zaščito označb porekla za vina urejala izključno Uredba št. [1234/2007] in je zato spadala v izključno pristojnostjo Evropske unije. [...]
- 12 Poleg tega naj bi bile te geografske označbe zaščitene le za vina in zato za proizvode, ki niso niti enaki niti primerljivi s proizvodom, imenovanim ‚viski‘, torej žgano pijačo z drugačnima videzom in vsebnostjo alkohola, ki ne more ustrezati specifikaciji za vino v smislu člena 118m(2)(a)(i) Uredbe št. [1234/2007]. V delu, v katerem se je [IVDP] sklicevala na ugled navedenih označb porekla v smislu člena 118m(2)(a)(ii) te uredbe, je odbor za pritožbe ugotovil, da se pri izpodbijani znamki nista niti ‚uporablja[li]‘ niti se ni ‚skliceva[lo]‘ na geografski označbi ‚[P]orto‘ in ‚[P]ort‘, tako da ni bilo treba preveriti, ali uživata ugled. [...] Portugalski potrošnik naj bi vedel, da ‚je geografski izraz dejansko ‚Oporto‘ ali ‚Porto‘ in da je ‚Port‘ le njegova skrajšana oblika, ki se uporablja na etiketah vinskih steklenic za označevanje vrste vina, zaščenega s to geografsko označbo‘ (točke od 19 do 26 [sporne] odločbe).
- 13 Glede tega je odbor za pritožbe zavrnil trditev [IVDP], da bi bilo treba zaščito iz člena 118m(2) Uredbe št. [1234/2007] razširiti na vsakršen znak, ‚ki vključuje‘ izraz ‚port‘. Prav tako naj ne bi bilo podano ‚prikazovanje‘ portovca v smislu člena 118m(2)(b) te uredbe, saj je viski drugačen proizvod in nobena sestavina izpodbijane znamke ne vsebuje potencialno zavajajoče označbe ali označbe, ki povzroča zmedo. Zato po mnenju odbora za pritožbe, ne da bi bilo treba presojati, ali ima izpodbijana znamka ugled, pritožbi ni mogoče ugoditi na podlagi določb prava Unije o zaščiti geografskih označb za vina (točke od 27 do 29 [sporne] odločbe).
- 14 Drugič, odbor za pritožbe je zavrnil razlog v zvezi s kršitvijo člena 53(2)(d) Uredbe št. 207/2009, ki je temeljil na domnevnih označbah porekla ‚[P]orto‘ in ‚[P]ort‘, registriranih pri Svetovni organizaciji za intelektualno lastnino (WIPO) 18. marca 1983 pod številko 682 v skladu z Lizbonskim aranžmajem. [...]
- 15 Tretjič, odbor za pritožbe je zavrnil razloge v zvezi s kršitvijo člena 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 7(1)(c) in (g) te uredbe. [...]

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 18 IVDP je 15. septembra 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo za razveljavitev sporne odločbe.
- 19 IVDP je v utemeljitev tožbe navedel šest tožbenih razlogov, pri čemer je bil eden dejanski, pet pa pravnih.

- 20 Za to pritožbo so upoštevni tretji tožbeni razlog, v okviru katerega se zatrjuje, da je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da zaščito označb porekla za vina ureja izključno Uredba št. 1234/2007, in ne tudi nacionalno pravo, prvi del četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe, ker naj odbor za pritožbe ne bi uporabil upoštevnihih pravil portugalskega prava, in drugi del četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 118m(2) Uredbe št. 1234/2007, ker naj bi odbor za pritožbe napačno štel, da registracija ali uporaba izpodbijane znamke ne pomeni niti uporabe niti prikazovanja označbe porekla „Porto“ ali „Port“, tako da ni treba preveriti njenega ugleda.
- 21 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi ugodilo tretjemu tožbenemu razlogu in prvemu delu četrtega tožbenega razloga v delu, v katerem je bilo odboru za pritožbe očitano, da ni uporabil upoštevnihih pravil portugalskega prava na področju zaščite označb porekla „Porto“ ali „Port“, ostale tožbene razloge pa zavrnilo.
- 22 Zato je Splošno sodišče sporno odločbo razveljavilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 23 EUIPO je 22. januarja 2016 zoper izpodbijano sodbo vložil pritožbo. IVDP je z ločenim aktom 27. maja 2016 vložil nasprotno pritožbo zoper isto sodbo.
- 24 S sklepom predsednika Sodišča z dne 7. julija 2016 je bila Portugalski republiki dovoljena intervencija v podporo predlogom IVDP.
- 25 Evropski komisiji je bila s sklepom predsednika z dne 12. avgusta 2016 dovoljena intervencija v podporo predlogom EUIPO v ustnem postopku.
- 26 EUIPO s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- pritožbi v celoti ugodi;
 - izpodbijano sodbo razveljavi in
 - IVDP naloži plačilo stroškov EUIPO.
- 27 IVDP Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo v celoti zavrne;
 - izpodbijano sodbo potrdi in
 - EUIPO naloži plačilo stroškov, ki so IVDP nastali v postopku pred EUIPO, odborom za pritožbe ter pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.
- 28 Družba Bruichladdich Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi in IVDP naloži plačilo stroškov tega postopka.
- 29 Portugalska republika Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in EUIPO naloži plačilo stroškov.
- 30 IVDP z nasprotno pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- nasprotno pritožbo razglasi za dopustno;

- izpodbijano sodbo delno razveljavi in
 - EUIPO naloži plačilo stroškov, ki so nastali IVDP kot vlagatelju nasprotne pritožbe.
- 31 EUIPO Sodišču predlaga, naj:
- naj nasprotno pritožbo zavrne;
 - pritožbo EUIPO v celoti potrdi;
 - IVDP naloži plačilo stroškov, ki so EUIPO nastali v okviru nasprotne pritožbe.
- 32 Družba Bruichladdich Sodišču predlaga, naj nasprotno pritožbo v celoti zavrne in IVDP naloži plačilo stroškov tega postopka.

Glavna pritožba in nasprotna pritožba

Trditve strank

Glavna pritožba

- 33 EUIPO v utemeljitev pritožbe navaja en pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) in členom 53(2)(d) te uredbe.
- 34 V okviru tega pritožbenega razloga EUIPO trdi, da je Splošno sodišče v točki 41 izpodbijane sodbe pravilno menilo, „da za področje uporabe Uredbe [št. 1234/2007] člen 118m(1) in (2) [te uredbe] enotno in izključno ureja tako dovoljevanje kot omejitve oziroma prepovedovanje komercialne uporabe označb porekla in geografskih označb, zaščitениh s pravom Unije“. Trdi pa, da je to napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 44 te sodbe presodilo, da so lahko take označbe porekla kljub temu deležne dodatne zaščite, dodeljene na podlagi nacionalne zakonodaje, ki bi lahko temeljila na členu 8(4) Uredbe št. 207/2009.
- 35 S tako presojo naj bi Splošno sodišče kršilo načela, ki izhajajo tako iz Pogodbe DEU, ki določa, da je izvajanje pristojnosti držav članic pogojeno s tem, da Unija ni izvajala svojih pristojnosti, kot iz sodne prakse Sodišča. Značilnosti in cilji Uredbe št. 510/2006, na katere se je Sodišče oprlo v sodbi z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), pri oceni, da je sistem zaščite iz zadnjenavedene uredbe izčrpen, naj bi bili namreč podobni tistim iz uredb št. 1234/2007 in 479/2008. Poleg tega naj bi bile materialnopravne določbe teh uredb večinoma enake.
- 36 EUIPO tudi trdi, da je zakonodajalec Unije za označbe porekla, ki spadajo na področje uporabe uredb št. 1234/2007 in 479/2008, uvedel sistem zaščite teh označb v vinskem sektorju zgolj na ravni prava Unije. Edina izjema naj bi se nanašala na prehodno ureditev zaščite označb porekla in na obstoječe geografske označbe v državah članicah.
- 37 EUIPO trdi, da čeprav je Splošno sodišče v točki 38 izpodbijane sodbe izrecno dopustilo da se načela, postavljena v sodbi z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), uporabljajo po analogiji, je treba na podlagi tega v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 44 te sodbe, sklepati, da izčrpnost sistema zaščite, ki ga določa Uredba št. 1234/2007, izključuje možnost priznanja dodatne zaščite, ki bi dopolnila ali nadomestila zaščito, priznано na podlagi navedene uredbe.

- 38 IVDP trdi, da je iz točk 38 in 41 izpodbijane sodbe jasno razvidno, da zaščito, ki je priznana za označbe porekla in geografske označbe, zaščitene z Uredbo št. 1234/2007, ureja izključno ta uredba. Iz te sodbe pa naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je sistem zaščite, uveden s to uredbo, izčrpen in da nasprotuje uporabi ali uvedbi kakršnega koli drugega sistema zaščite.
- 39 Zaščita, priznana z Uredbo št. 1234/2007, naj tako ne bi nasprotovala niti obsegu niti naravi zaščite, priznane z Uredbo št. 207/2009, zlasti zaščite, ki izhaja iz člena 53(1)(c) te uredbe v povezavi s členom 8(4) in členom 53(2)(d) iste uredbe.
- 40 Po mnenju IVDP bi Splošno sodišče lahko, ne da bi pri presoji napačno uporabilo pravo ali podalo protislovne razloge, štelo, da je zaščita, ki je z Uredbo št. 1234/2007 priznana za označbe porekla vin, izključna in da je kljub temu lahko dopolnjena z zaščito, priznano za prejšnje pravice na podlagi nacionalnega prava, v smislu člena 8(4) Uredbe št. 207/2009, ker naj bi bili področji uporabe teh pravil različni in samostojni.
- 41 IVDP izpodbija tudi domnevno vzporednost med Uredbo št. 510/2006 in Uredbo št. 1234/2007, ki jo je začrtal EUIPO, in s tem tudi to, da se za označbe porekla vin uporabljajo načela, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), v zvezi z označbami porekla živil.
- 42 IVDP opozarja, da je iz točke 114 sodbe z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), sicer razvidno, da je cilj Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 4) in Uredbe št. 510/2006 določiti sistem enotne in izčrpne zaščite, vendar ta izključnost ne nasprotuje uporabi sistema zaščite geografskih označb, ki je zunaj področja uporabe teh uredb.
- 43 IVDP trdi, da če bi zakonodajalec Unije nameraval določiti izčrpen in izključen sistem zaščite, bi bilo to izrecno razvidno iz besedila določb o uvedbi tega sistema. V zvezi s tem naj bi bili pomembni izrazi, uporabljeni v uvodni izjavi 6 Uredbe št. 510/2006 oziroma v členu 1 in v členu 92(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o zlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390).
- 44 IVDP poleg tega poudarja, da je bilo v uvodni izjavi 28 Uredbe št. 479/2008 navedeno, da bi bilo treba za ohranitev posebnih kakovostnih lastnosti vin z označbo porekla ali geografsko označbo „omogočiti državam članicam, da uporabljajo strožja pravila o tem“.
- 45 Družba Bruichladdich trdi, da se ustaljena sodna praksa Sodišča v zvezi z izključno naravo Uredbe št. 510/2006 o geografskih označbah za živila – kot naj bi Splošno sodišče priznalo v točki 38 izpodbijane sodbe – uporablja *mutatis mutandis* za Uredbo št. 1234/2007, kar zadeva označbe porekla vin. Ti uredbi naj bi namreč vsebovali podobne določbe, zlasti na področju postopka registracije oziroma obsega zaščite.
- 46 Tako naj bi vsakršna možnost držav članic, da priznajo posebno zaščito na podlagi drugih pravil, morala temeljiti na izrecno določenih pravilih. Družba Bruichladdich trdi, da imajo države članice trenutno zgolj možnost priznanja začasne nacionalne zaščite za označbo porekla do izdaje odločbe Komisije o zahtevi za njeno registracijo na ravni Unije.
- 47 Poleg tega naj člena 8(4) Uredbe št. 207/2009 ne bi bilo mogoče šteti za „izrecno odstopanje“, ker vsebuje splošne določbe in se nanaša zgolj na nacionalno zakonodajo, ki „se uporablja“ za navajani prejšnji znak.
- 48 Portugalska republika pa meni, da je treba zavriniti razlago, v skladu s katero je zaščita označb porekla vin izčrpna in nasprotuje dodatni zaščiti na ravni nacionalnega prava držav članic.

- 49 Nazadnje, Komisija je na obravnavi pred Sodiščem zatrdila, da je sistem zaščite označb porekla v vinskem sektorju, kot je določen z Uredbo št. 1234/2007, izčrpen, kar izključuje vsakršno zaščito teh označb v okviru nacionalnega prava držav članic.

Nasprotna pritožba

- 50 IVDP v utemeljitev svoje nasprotne pritožbe navaja tri pritožbene razloge.
- 51 IVDP v okviru prvega razloga iz nasprotne pritožbe, katerega namen je izpodbijati točki 38 in 41 izpodbijane sodbe, trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je razsodilo, da člen 118m(1) in (2) Uredbe št. 1234/2007 enotno in izključno ureja tako dovoljevanje kot omejitve oziroma prepovedovanje komercialne uporabe označb porekla in geografskih označb, zaščitениh s pravom Unije, napačno uporabilo pravo. Po mnenju IVDP to ni res, ker analogija v zvezi s tem med Uredbo št. 510/2006 in Uredbo št. 1234/2007 ni utemeljena.
- 52 V zvezi s tem se IVDP opira na trditve, ki so bile podane v okviru glavne pritožbe, ki jo je vložil EUIPO, in v skladu s katerimi zaščite označb porekla vin ne ureja izključno Uredba št. 1234/2007, temveč tudi nacionalno pravo. V utemeljitev teh trditev navaja, da glede na bistveno različne cilje in značilnosti uredb št. 510/2006 in št. 1234/2007 načel, določenih v točki 114 sodbe z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), v zvezi z obsegom sistema zaščite, ki ga določa Uredba št. 510/2006, ni mogoče razširiti na sistem zaščite, ki ga določa Uredba št. 1234/2007.
- 53 IVDP v okviru drugega razloga iz nasprotne pritožbe Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 68 do 73 izpodbijane sodbe neupravičeno zavrnilo drugi očitek drugega dela četrtega tožbenega razloga, ki se je nanašal na kršitev člena 118m(2)(a)(ii) Uredbe št. 1234/2007, ker pri izpodbijani znamki ni šlo za uporabo zaščitene označbe porekla „Porto“ ali „Port“, katere imetnik je IVDP, prav tako pa ta znamka ni spominjala na to označbo, tako da ni bilo treba preverjati ugleda navedene označbe porekla.
- 54 IVDP trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da je v točki 71 izpodbijane sodbe štelo, da je primarni pomen izraza „port“ v različnih evropskih jezikih, vključno z angleščino in portugalsko, pristanišče, torej kraj ob morju ali reki. V portugalskem jeziku naj beseda „port“ ne bi obstajala, saj se za pristanišče uporablja beseda „porto“. V tem jeziku naj bi bila beseda „port“ ena od oblik zaščitene označbe porekla „Porto“.
- 55 IVDP izpodbija tudi presojo Splošnega sodišča v navedeni točki 71, v skladu s katero znak bo „upoštevna javnost znak PORT CHARLOTTE v celoti kot logično in pojmovno enoto dojemala tako, da označuje pristanišče z imenom osebe Charlotte, ne da bi se vzpostavila neposredna povezava z označbo porekla ‚[P]orto‘ ali ‚[P]ort‘ ali s portovcem“.
- 56 Vključitev izraza „Port“ v izpodbijano znamko naj bi bilo posnemanje oziroma prikazovanje zaščitene označbe porekla „port“, tako da bi morala biti IVDP kot imetniku te označbe porekla omogočena zaščita pred uporabo te znamke na podlagi člena 118m(2)(a)(ii) Uredbe št. 1234/2007.
- 57 IVDP v okviru tretjega razloga iz nasprotne pritožbe Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 74 do 77 izpodbijane sodbe zavrnilo tretji očitek drugega dela četrtega tožbenega razloga s tem, da je razsodilo, da pri uporabi izpodbijane znamke ne gre za „zlorabo, posnemanje ali prikazovanje“ zaščitene označbe porekla „Porto“ ali „Port“ v smislu člena 118m(2)(b) Uredbe št. 1234/2007.
- 58 V utemeljitev tega tretjega razloga se IVDP sklicuje na trditve, podane v okviru drugega razloga iz nasprotne pritožbe, ker meni, da se je Splošno sodišče v točki 75 te sodbe v bistvu oprlo na iste preudarke kot so tisti iz točke 71 navedene sodbe, na katere se nanaša drugi razlog iz nasprotne pritožbe.

- 59 Na podlagi teh trditev IVDP izpodbija tudi presojo Splošnega sodišča v točki 76 izpodbijane sodbe, v skladu katero „iz razlogov, pojasnjenih v točki 71 [te sodbe], čeprav je izraz ‚port‘ sestavni del izpodbijane znamke, povprečni potrošnik, tudi če je portugalskega porekla ali govori portugalsko, ob viskiju, označenem z navedeno znamko, te ne bo povezoval s portovcem, označenim z zadevno označbo porekla“.
- 60 Poleg tega naj ne bi bila pravilna presoja Splošnega sodišča v točki 76 izpodbijane sodbe, v skladu s katero ta potrošnik viskija, označenega z izpodbijano znamko, ne bo povezoval s portovcem, označenim z navedeno označbo, zaradi nezanemarljivih razlik med značilnostmi teh dveh vrst pijač, med drugim v sestavinah, vsebnosti alkohola in okusu.
- 61 Kot naj bi IVDP že navedel pred Splošnim sodiščem sta viski in portovec vsekakor sicer očitno različni pijači, vendar naj bi vseeno šlo za primerljiva proizvoda.
- 62 V zvezi s prvim razlogom iz nasprotne pritožbe se EUIPO sklicuje na trditve, ki so bile že navedene v utemeljitev njegove pritožbe.
- 63 EUIPO trdi, da je treba drugi in tretji razlog iz nasprotne pritožbe razglasiti za nedopustna, ker se ne nanašata na trditve v zvezi s presojo dejanskega stanja v obravnavani zadevi in ker ne odpirata nobenega pravnega vprašanja.
- 64 IVDP naj s temi razlogi ne bi skušal dokazati, da je Splošno sodišče opravilo napačno presojo meril, ki so pravno upoštevana pri uporabi člena 118m Uredbe št. 1234/2007, temveč naj bi izpodbijalo presojo dejstev v obravnavani zadevi, ki jo je opravilo Splošno sodišče, natančneje tisto, ki se nanaša na vprašanje, ali izpodbijana znamka spominja na označbo porekla „Port“ ter ali sta viski in portovec primerljiva proizvoda.
- 65 EUIPO poudarja, da IVDP v okviru drugega in tretjega razloga iz nasprotne pritožbe Splošnemu sodišču ne očita nikakršnega izkrivljanja dejstev.
- 66 Poleg tega trdi, da je Splošno sodišče uporabilo ustrezna pravna merila, ker v skladu z ustaljeno sodno prakso pojem „prikazovanje“ zajema primer, v katerem izraz, uporabljen za opis proizvoda, vključuje del zaščitenega imena, tako da potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiten (glej v tem smislu sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 67 Družba Bruichladdich trdi, da je treba prvi razlog iz nasprotne pritožbe zavrnil, ker naj bi iz sodne prakse Sodišča v zvezi z Uredbo št. 510/2006 izhajalo, da je sistem zaščite, uveden s to uredbo za označbe porekla živil, izčrpen. Če tako neki proizvod spada na področje uporabe zakonodaje Unije o geografskih označbah, naj bi vsakršna vzporedna ali podobna nacionalna zaščita morala prenehati.
- 68 Nasprotno pa ta družba meni, da izključnost sistema zaščite, ki ga določa pravo Unije, ne izključuje vsakršne nacionalne zaščite geografskih označb. Taka nacionalna zaščita naj bi bila namreč še naprej mogoča glede geografskih označb, ki ne spadajo na področje uporabe zadevne zakonodaje Unije. Vendar naj to ne bi veljalo za označbo izvora „[P]orto“ ali „[P]ort“, ker naj bi bili ti označbi zaščiteni na podlagi Uredbe št. 1234/2007.
- 69 Družba Bruichladdich trdi, da drugi in tretji razlog iz nasprotne pritožbe poleg tega nista niti utemeljena.
- 70 Meni, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da z izpodbijano znamko ni bil kršen člen 118m(1) in (2) Uredbe št. 1234/2007. Tudi presoja Splošnega sodišča v zvezi z neobstojem verjetnosti zmede v upošteveni javnosti Unije glede proizvodov, označenih z izpodbijano znamko, in vin, označenih z označbo porekla „Porto“, naj bi bila utemeljena.

- 71 V zvezi s tem družba Bruichladdich med drugim trdi, da se zaščiteni označba porekla „[P]orto“ ali „[P]ort“ dojemata, kot da se nanaša na del portugalskega ozemlja, in sicer na regijo, v kateri se pridelujejo vina, ki se prodajajo pod to označbo. Izpodbijana znamka pa naj se ne bi nanašala na to regijo, temveč na kraj blizu morja, glede na to, da je beseda „port“ izraz v angleškem jeziku, ki napotuje na kraj ob obali, ki je namenjen sprejemanju ladij. V sestavljenem znaku „PORT CHARLOTTE“ naj bi se drugi znak „CHARLOTTE“, ki naj bi bil prevladujoči element glede na svojo razsežnost in razlikovalni učinek, takoj dojemal kot žensko ime. Zato naj bi prvi znak, ki se pogosto uporablja za mnoge proizvode, med drugim za alkoholne pijače, služil le kot označba vrste kraja.
- 72 Zadevna proizvoda, torej portovec in viski, naj bi bila vsekakor dovolj različna zlasti v sestavinah, okusu in vsebnosti alkohola.

Presoja Sodišča

Prvi razlog iz nasprotne pritožbe

- 73 Na prvem mestu je treba preučiti prvi razlog iz nasprotne pritožbe, ki jo je vložil IVDP.
- 74 Ta razlog se nanaša na točki 38 in 41 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče razsodilo:
- „38 [...] v skladu s smislom in sistemom enotnega zakonodajnega okolja skupne kmetijske politike (uvodna izjava 1 Uredbe št. 491/2009; glej v tem smislu in po analogiji z Uredbo št. 510/2006 tudi sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, ZOdl., EU:C:2009:521, točka 107 in naslednje) so za področje uporabe Uredbe št. [1234/2007] natančni pogoji in obseg te zaščite določeni izključno v členu 118m(1) in (2) te uredbe.
- [...]
- 41 Na podlagi tega je treba ugotoviti, da za področje uporabe Uredbe št. [1234/2007] člen 118m(1) in (2) enotno in izključno ureja tako dovoljevanje kot omejitve oziroma prepovedovanje komercialne uporabe označb porekla in geografskih označb, zaščitениh s pravom Unije, tako da v takih specifičnih okoliščinah odboru za pritožbe ni bilo treba uporabiti pogojev za zaščito, ki so posebej določeni v upoštevni pravilih portugalskega prava, na podlagi katerih sta bili označbi porekla ‚[P]orto‘ ali ‚[P]ort‘ vpisani v zbirko podatkov E-Bacchus.“
- 75 V nasprotju s tem, kar trdi IVDP, Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je za sistem, določen z Uredbo št. 1234/2007, uporabilo načela, ki jih je Sodišče izoblikovalo v sodbi z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), glede enotnega in izključnega sistema zaščite, določenega z Uredbo št. 510/2006.
- 76 Čeprav sistem zaščite, določen z Uredbo št. 1234/2007, seveda ni enak tistemu, ki ga določa Uredba št. 510/2006, je namreč Splošno sodišče lahko upravičeno štelo, da imata ta dva sistema v bistvu isto naravo, ker so njuni cilji in značilnosti primerljivi, kot je poudaril tudi generalni pravobranilec v točki 63 sklepnih predlogov.
- 77 Pri preučitvi ciljev sistema zaščite Uredbe št. 1234/2007 se je treba sklicevati na uvodne izjave Uredbe št. 479/2008, ker so bile z Uredbo št. 491/2009, s katero je bila spremenjena prejšnja različica Uredbe št. 1234/2007, v zadnjenavedeno uredbo v bistvu zgolj vključene določbe v zvezi z označbami izvora in geografskimi označbami v vinskem sektorju, ki so bile uvedene z Uredbo št. 479/2008.
- 78 V zvezi s tem je iz preambule Uredbe št. 479/2008 razvidno, da je bila ta, tako kot Uredba št. 510/2006, sprejeta na podlagi določb Pogodbe ES o skupni kmetijski politiki.

- 79 V zvezi s cilji teh instrumentov je v uvodni izjavi 27 te uredbe navedeno, da je namen zadevnega sistema zaščite potrošnikom omogočiti, da s pomočjo zaščenih označb porekla in zaščenih geografskih označb prepoznajo tako imenovana „kakovostna“ vina. Za to je v tej uvodni izjavi poudarjeno, da je treba vloge za take geografske označbe pregledovati v skladu s horizontalno politiko Unije na področju kakovosti živil, razen vin in žganih pijač, ki je opredeljena v Uredbi št. 510/2006.
- 80 Poleg tega je treba ugotoviti, da so cilji Uredbe št. 1234/2007 podobni tistim iz Uredbe št. 510/2006, na katere je Sodišče opozorilo v točkah od 110 do 113 sodbe z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521). V tej sodbi je Sodišče med drugim štelo, da geografska označba, registrirana na podlagi Uredbe št. 510/2006, potrošnikom daje jamstvo glede kakovosti proizvodov, označenih z njo.
- 81 V zvezi s tem je opozorilo, da označbe porekla spadajo med pravice intelektualne in poslovne lastnine. Veljavni predpisi varujejo imetnike teh pravic pred tem, da tretje osebe, ki se želijo okoristiti z ugledom, ki so ga navedene označbe pridobile, neupravičeno uporabljajo te označbe. Njihov namen je zagotoviti, da proizvod, ki je z njimi označen, dejansko izvira z določenega geografskega območja in ima nekatere posebne značilnosti. Takšne označbe imajo lahko pri potrošnikih velik ugled, zato pomenijo za proizvajalce, ki izpolnjujejo pogoje za njihovo uporabo, bistveno sredstvo za pridobivanje kupcev. Ugled označbe porekla je odvisen od predstave, ki jo imajo o njej potrošniki. Ta je v bistvu odvisna od posebnih značilnosti in splošneje od kakovosti proizvoda. Od kakovosti je nazadnje odvisen ugled proizvoda. Za potrošnika je vez med ugledom proizvajalcev in kakovostjo proizvodov poleg tega odvisna tudi od zagotovil, ki so dana potrošniku, da so proizvodi, ki se tržijo z označbo porekla, pristi (sodba z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 110 in navedena sodna praksa).
- 82 Iz tega je razvidno, da je Uredba št. 1234/2007 instrument skupne kmetijske politike, katerega namen je v bistvu potrošnikom zagotavljati, da imajo kmetijski proizvodi, označeni z geografsko označbo, registrirano na podlagi te uredbe, zaradi svojega izvora z določenega geografskega območja nekatere posebne značilnosti in zato zaradi svojega geografskega izvora jamčijo kakovost – s ciljem, da bi kmetijska gospodarstva, ki so vložila resničen trud v izboljšanje kakovosti, za to ustvarila višji dohodek – in preprečevati, da bi tretje osebe zlorabljale ugled, ki je posledica kakovosti teh proizvodov (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 111).
- 83 Vendar če bi države članice lahko svojim proizvajalcem dovolile, da na nacionalnem ozemlju uporabljajo eno od označb ali enega od znakov, ki se na podlagi Uredbe št. 1234/2007 uporabljajo le za imena, registrirana na podlagi te uredbe, na podlagi nacionalne pravice, ki lahko temelji na manj strogih zahtevah od tistih, ki jih za zadevne proizvode določa navedena uredba, bi obstajala nevarnost, da navedeno jamstvo kakovosti, ki je bistvena funkcija pravic, podeljenih na podlagi Uredbe št. 1234/2007, ne bi bilo zagotovljeno. S podelitvijo take možnosti tem nacionalnim proizvajalcem bi tudi obstajala nevarnost ogroženosti uresničevanja svobodne in neizkrivljene konkurence na notranjem trgu med proizvajalci proizvodov, ki vsebujejo te označbe ali znake, in lahko bi, natančneje, poseglo v pravice, ki jih je treba pridržati za proizvajalce, ki se resnično trudijo, da bi lahko uporabljali geografsko označbo, registrirano na podlagi te uredbe (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 112).
- 84 Ta nevarnost, da bi bil ogrožen glavni cilj, ki mu sledi Uredba št. 1234/2007, in sicer zagotavljati kakovost zadevnih kmetijskih proizvodov, je toliko večja, ker zakonodajalec Unije, drugače kot pri znamkah, do zdaj ni sprejel nobenega ukrepa za harmonizacijo morebitnih nacionalnih sistemov zaščite geografskih označb (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 113).

- 85 Dalje, ugotoviti je treba, da so značilnosti sistema zaščite, ki ga določa Uredba št. 1234/2007, podobne tistim iz Uredbe št. 510/2006, na katere je bilo opozorjeno v točkah 115 in naslednjih sodbe z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521).
- 86 Na prvem mestu, v nasprotju z drugimi sistemi prava Unije za zaščito pravic industrijske in poslovne lastnine, kot so tisti, ki se nanašajo na znamko Evropske unije in ki so določeni z Uredbo št. 207/2009, ali tisti, ki se nanašajo na žlahtniteljsko pravico in ki so določeni z Uredbo št. 2100/94, temelji postopek registracije označb porekla in geografskih označb na podlagi Uredbe št. 1234/2007 na delitvi pristojnosti med državo članico in Komisijo, saj lahko Komisija sprejme odločitev o registraciji imena le, če ji je država članica predložila vlogo, taka vloga pa se lahko predloži le, če je država članica preverila, da je utemeljena (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 116).
- 87 Nacionalni postopki registracije so torej vključeni v postopek za sprejemanje odločitev na ravni Unije in so njegov bistveni del. Ne morejo obstajati zunaj sistema zaščite Unije (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 117).
- 88 Za postopek registracije je tudi značilno, da člen 118f(7) Uredbe št. 1234/2007, ki je v bistvu enaka določba kot člen 38(7) Uredbe št. 479/2008, določa, da lahko države članice le prehodnoodobrijo nacionalno zaščito, dokler Komisija ne sprejme odločitve o vlogi za registracijo (glej po analogiji, kar zadeva člen 5(6) Uredbe št. 510/2006, sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 118).
- 89 Iz te določbe je razvidno, da v sistemu, uvedenem z Uredbo št. 1234/2007, kadar so države članice pristojne za sprejemanje odločitev, čeprav začasnih, ki odstopajo od določb navedene uredbe, ta pristojnost izvira iz izrecnih pravil (glej po analogiji, kar zadeva člen 5(6) Uredbe št. 510/2006, sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 119).
- 90 Poleg tega taka določba ne bi imela polnega učinka, če bi države članice lahko v vsakem primeru ohranile lastne sisteme zaščite oznak porekla in geografskih označb v smislu uredbe št. 1234/2007 in št. 479/2008 ter jih pustile v veljavi poleg sistema, ki izhaja iz teh uredb (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 120).
- 91 Na drugem mestu, da je sistem zaščite, kakršnega določata uredbi št. 1234/2007 in št. 479/2008, izčrpen, dokazujejo tudi prehodne določbe za veljavna geografska imena, kot sta označbi porekla „Porto“ in „Port“ (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 121).
- 92 Tako člen 118s Uredbe št. 1234/2007, ki je v bistvu enaka določba kot člen 51 Uredbe št. 479/2008, določa prehodni sistem zaščite, katerega namen je iz razlogov pravne varnosti ohraniti zaščito imen vin, ki je bila že določena z nacionalnim pravom pred 1. avgustom 2009. Kot je razvidno iz besedila člena 118s(1) Uredbe št. 1234/2007, je ta prehodni sistem zaščite organiziran na ravni Unije na podlagi Uredbe št. 1493/1999 in samodejno velja za imena vin, ki so med drugim že zaščitena na podlagi zadnjenedene uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 13. februarja 2014, Madžarska/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, točka 58).
- 93 Poleg tega člen 118s(4) Uredbe št. 1234/2007 določa, da je Komisija lahko do 31. decembra 2014 to samodejno zaščito imen vin na lastno pobudo preklicala, če ta vina niso izpolnjevala pogojev iz člena 118b navedene uredbe.
- 94 Tak prehodni sistem zaščite označb porekla in obstoječih geografskih označb pa naj ne bi bil smiseln, če sistem zaščite teh imen, ki je določen z Uredbo št. 1234/2007, ne bi bil izčrpen, kar bi pomenilo, da bi države članice vsekakor obdržale možnost, da jih ohranijo brez omejitve trajanja (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 128).

- 95 Poleg tega, čeprav je v uvodni izjavi 28 Uredbe št. 479/2008 navedeno, da bi bilo treba „za ohranitev posebnih kakovostnih lastnosti vin z označbo porekla ali geografsko označbo [...] omogočiti državam članicam, da uporabljajo strožja pravila o tem“, se ta uvodna izjava, kot je poudaril tudi generalni pravobranilec v točki 74 sklepnih predlogov, nanaša le na člen 28 te uredbe, naslovljen „Strožja pravila, ki jih določijo države članice“, ki velja zgolj za enološke postopke.
- 96 Tako je Splošno sodišče v točkah 38 in 41 izpodbijane sodbe pravilno razsodilo, da kar zadeva označbi porekla „Porto“ ali „Port“, ki sta zaščiteni na podlagi Uredbe št. 1234/2007, ta uredba vsebuje enoten in izključen sistem zaščite, tako da odboru za pritožbe ni bilo treba uporabiti upoštevnihih pravil portugalskega prava, na podlagi katerih sta bili navedeni označbi porekla vpisani v zbirko podatkov E-Bacchus.
- 97 Prvi razlog iz nasprotne pritožbe je treba zato zavriniti.

Edini razlog iz glavne pritožbe

- 98 EUIPO s svojim edinim razlogom, ki se navaja v okviru glavne pritožbe in ki se nanaša na kršitev člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) in členom 53(2)(d) te uredbe, izpodbija točko 44 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče odločilo:
- „Glede domnevne izčrpnosti zaščite, ki je dodeljena v skladu s členom 118m(1) in (2) Uredbe št. [1234/2007] ter jo je potrdil odbor za pritožbe in se nanjo skliceval [EUIPO], je treba poudariti, da niti iz določb Uredbe št. [1234/2007] niti iz določb Uredbe št. 207/2009 ni razvidno, da bi bilo treba zaščito iz prvonavedene uredbe razlagati kot izčrpno, tako da je zunaj lastnega področja uporabe te uredbe ne bi smel dopolnjevati drug sistem zaščite. Nasprotno, iz nedvoumnega besedila člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) in iz besedila člena 53(2)(d) te uredbe je razvidno, da lahko razlogi za ničnost alternativno ali kumulativno temeljijo na prejšnjih pravicah ‚v skladu z zakonodajo [Unije] ali nacionalnim pravom, ki ureja varstvo‘. Iz tega sledi, da je mogoče zaščito, dodeljeno označbam porekla in (zaščitenim) geografskim označbam v skladu z Uredbo št. [1234/2007], če te pomenijo ‚prejšnje pravice‘ v smislu zgoraj navedenih določb Uredbe št. 207/2009, dopolniti z upoštevniim nacionalnim pravom, ki dodeljuje dodatno zaščito.“
- 99 Iz zavrnitve prvega razloga iz nasprotne pritožbe je razvidno, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je z opiranjem na razlogo, ki jo je Sodišče v točkah 107 in naslednjih sodbe z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), podalo glede določb v zvezi s sistemom zaščite, ki je določen z Uredbo št. 510/2006, v točkah 38 in 41 izpodbijane sodbe v bistvu razsodilo, da je sistem zaščite označb porekla „Porto“ ali „Port“, kot je določen v členu 118m(1) in (2) Uredbe št. 1234/2007, za označbe porekla, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, enoten in izključen.
- 100 Opozoriti pa je treba, da je Sodišče v sodbi z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), ugotovilo, da je treba sistem zaščite označb porekla, ki je določen z Uredbo št. 510/2006, razlagati tako, da gre hkrati za enoten in izčrpen sistem.
- 101 Zaradi te izčrpnosti navedenega sistema zaščite je Sodišče menilo, da je treba tudi Uredbo št. 510/2006 razlagati tako, da nasprotuje uporabi sistema zaščite – določenega s pogodbami, ki zavezujejo dve državi članici – ki imenu, ki je v skladu s pravom države članice priznana kot označba porekla, daje zaščito v drugi državi članici, v kateri se ta zaščita dejansko zahteva, čeprav na podlagi navedene uredbe ni bila vložena nobena vloga za registracijo te označbe porekla.

- 102 Iz sodbe z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), poleg tega ni razvidno, da ugotovitev Sodišča v zvezi z izčrpnostjo sistema zaščite, ki je določen z Uredbo št. 510/2006, ne bi zajemala primera, v katerem bi zadevni sistem nacionalnega prava zaščiteni geografski označbi ali označbi porekla podeljeval „dodatno“ zaščito, in sicer okrepljeno zaščito oziroma zaščito na višji ravni od tiste, ki izhaja zgolj iz te uredbe.
- 103 Iz razlogov, ki so bili navedeni v točkah 83 in od 89 do 93 te sodbe, je sistem zaščite, ki je določen z Uredbo št. 1234/2007, izčrpen, tako da ta uredba nasprotuje uporabi nacionalnega sistema zaščite geografskih označb, zaščitenih na podlagi te uredbe.
- 104 Vendar je Splošno sodišče v točki 44 izpodbijane sodbe odločilo, da zaščite označb porekla in geografskih označb na podlagi Uredbe št. 1234/2007 ni mogoče razumeti tako, da je izčrpna, torej tako, da je „zunaj lastnega področja uporabe“ ne bi mogel dopolnjevati drugi sistem zaščite.
- 105 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da se spor nanaša na postopek za ugotovitev ničnosti, ki je bil uveden proti imetniku znamke PORT CHARLOTTE, ker naj bi bila z njo med drugim kršena zaščita, podeljena označbi porekla „Porto“ ali „Port“ na podlagi portugalskega prava.
- 106 Ta označba porekla pa očitno spada na lastno področje uporabe Uredbe št. 1234/2007, ker gre za geografsko označbo, s katero je označena vrsta vina in ki je bila registrirana ter je zaščiten na podlagi te uredbe.
- 107 Čeprav Uredba št. 1234/2007 načeloma ne nasprotuje zaščiti – na podlagi nacionalnega prava – „preproste označbe geografskega izvora“, torej imena, glede katerega ni neposredne povezave med določeno kakovostjo, ugledom ali drugimi značilnostmi proizvoda in njegovim posebnim geografskim izvorom in ki zato ne spada na področje uporabe Uredbe št. 1234/2007 (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 73 in navedena sodna praksa), pa to ne velja, kadar se spor tako kot v obravnavani zadevi nanaša na označbo porekla, ki je dodeljena za vino in ki spada na področje uporabe navedene uredbe.
- 108 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 44 izpodbijane sodbe razsodilo, da je zaščito, dodeljeno označbam porekla in zaščitenim geografskim označbam v skladu z Uredbo št. 1234/2007, če te pomenijo „prejšnje pravice“ v smislu člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe in s členom 53(2)(d) navedene uredbe, mogoče „dopolniti z upoštevnim nacionalnim pravom, ki dodeljuje dodatno zaščito“.
- 109 Glede na navedeno je treba edinemu razlogu iz glavne pritožbe ugoditi.

Drugi razlog iz nasprotne pritožbe

- 110 IVDP v okviru drugega razloga nasprotne pritožbe, ki se nanaša na kršitev člena 118m(2)(a)(ii) Uredbe št. 1234/2007, ki določa, da so zadevne označbe porekla zaščiten pred vsako neposredno ali posredno komercialno rabo, tudi glede proizvodov, ki niso primerljivi, če ta raba izkorišča njihov ugled, Splošnemu sodišču očita, da je v točki 72 izpodbijane sodbe presodilo, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da pri izpodbijani znamki, in sicer znaku „PORT CHARLOTTE“, „ni šlo za uporabo ali sklicevanje“ na označbo porekla „Porto“ ali „Port“.
- 111 Ta razlog se nanaša na obrazložitev v točkah 70 in 71 izpodbijane sodbe, v okviru katere je bilo navedeno:

„70 Glede tega je treba po eni strani poudariti, da zaščiten označba porekla, katere imetnica je tožeča stranka in ki je vpisana v zbirko podatkov E-Bacchus, vsebuje imena ‚[O]porto‘, ‚[P]ortvin‘, ‚[P]ortwein‘, ‚[P]ortwijn‘, ‚[V]in de [P]orto‘, ‚[P]ort [W]ine‘, ‚[P]ort‘, ‚[V]inho do [P]orto‘ in ‚[P]orto‘.

Tako gre za imena v različnih jezikih, ki jih sestavljata bodisi dva elementa, in sicer ‚port‘ ali ‚porto‘ in ‚vino‘, bodisi samo en element, in sicer ‚oporto‘ ali ‚porto‘. Po drugi strani je treba, kot trdi [EUIPO], upoštevati, da tudi izpodbijana znamka vsebuje izraz, sestavljen iz dveh elementov, in sicer ‚port‘ in ‚charlotte‘, ki ju je treba tako kot izraz ‚port wine‘ razumeti tako, da tvorita logično in pojmovno enoto [...].

- 71 Drugače od izraza, ki se nanaša na zadevno zaščiteno označbo porekla, pa se izraz, ki se nanaša na izpodbijano znamko, ne nanaša izrecno na vino, temveč na žensko ime Charlotte, ki je neposredno povezano z elementom ‚port‘, katerega primarni pomen v različnih evropskih jezikih, vključno z angleščino in portugalsčino, je pristanišče, torej kraj ob morju ali reki. Zato bo, kot je pravilno ugotovil odbor za pritožbe v točki 24 [sporne] odločbe, upoštevna javnost znak PORT CHARLOTTE v celoti kot logično in pojmovno enoto dojemala tako, da označuje pristanišče z imenom osebe Charlotte, ne da bi se vzpostavila neposredna povezava z označbo porekla ‚[P]orto‘ ali ‚[P]ort‘ ali s portovcem. Kot trdi [družba Bruichladdich], velja to še toliko bolj, ker je izraz ‚charlotte‘ najpomembnejši in najbolj razlikovalen element izpodbijane znamke, ki takoj pritegne pozornost upoštevne javnosti. Ta elementa ‚port‘ ne bo dojela kot ločenega ali ločljivega od izraza ‚charlotte‘, temveč kot oznako, ki je neposredno povezana z navedenim izrazom in ki sporoča, da se izpodbijana znamka nanaša na kraj ob obali ali ob reki. Ta presoja velja za katerega koli povprečnega potrošnika v Uniji z vsaj osnovnim znanjem angleščine ali enega romanskega jezika.“
- 112 Kot je navedel IVDP, izraz „port“ v portugalskem jeziku ne obstaja. Poleg tega se za pristanišče, torej za kraj ob morju ali reki, uporablja izraz „porto“. Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče glede tega storilo očitno napako pri presoji dejanskega stanja.
- 113 Na splošno pa je presoja Splošnega sodišča, v skladu s katero bo upoštevna javnost, torej povprečen potrošnik v Uniji z vsaj osnovnim znanjem angleščine ali enega romanskega jezika, znak „PORT CHARLOTTE“ dojemala tako, da označuje pristanišče z imenom osebe Charlotte, ne da bi se vzpostavila neposredna povezava z označbo porekla „Porto“ ali „Port“ ali s portovcem, dejanske narave in kot taka – če IVDP ne dokaže očitnega izkrivljanja dokaza, ki bi lahko vplival na to presojo – ne more biti predmet nadzora v pritožbenem postopku.
- 114 Ta presoja prav tako ne izhaja iz napačne razlage besedne zveze „vsaka neposredna ali posredna komercialna raba“ iz člena 118m(2)(a) Uredbe št. 1234/2007.
- 115 Ni namreč mogoče šteti, da se z vključitvijo imena, zaščenega na podlagi Uredbe št. 1234/2007, kakršna je označba porekla „port“, v neko znamko, izkorišča ugled te označbe porekla v smislu člena 118m(2)(a)(ii) navedene uredbe, ker ta vključitev upoštevne javnosti ne napeljuje k povezovanju te znamke ali proizvodov, za katere je ta registrirana, z zadevno označbo izvora ali z vinskim proizvodom, za katerega je ta zaščitena.
- 116 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče po suvereni presoji dejstev v točkah 71 in 76 izpodbijane sodbe ugotovilo, da bo upoštevna javnost znak „PORT CHARLOTTE“ – ker je sestavljen iz izraza „port“ in iz imena Charlotte – dojemala kot logično in pojmovno enoto ter kot da se nanaša na pristanišče, torej na kraj ob morju ali reki, ki mu je dano ime, ki je najpomembnejši in najbolj razlikovalen element izpodbijane znamke. Po mnenju Splošnega sodišča upoštevna javnost v tem znaku ne bo zaznala geografskega sklicevanja na portovec, ki je označen z zadevno označbo porekla.
- 117 Na podlagi te dejanske presoje je Splošno sodišče lahko razsodilo, ne da bi napačno uporabilo pravo, da je odbor za pritožbe pravilno menil, da ni mogoče šteti, da je pri izpodbijani znamki šlo za uporabo označbe porekla „Porto“ ali „Port“ v smislu člena 118m(2)(a)(ii) Uredbe št. 1234/2007.

- 118 Splošno sodišče je v točki 72 izpodbijane sodbe sicer zmotno dodalo, da pri izpodbijani znamki ni šlo za prikazovanje navedene označbe porekla – pri čemer je svoje razlogovanje oprlo na člen 118m(2)(a) Uredbe št. 1234/2007, čeprav prikazovanje spada pod točko (b) te določbe – vendar ta napaka ne vpliva na odločitev Splošnega sodišča, da zavrne očitke, ki se nanaša na kršitev člena 118(2)(a)(ii) navedene uredbe.
- 119 Zato je treba drugi razlog iz nasprotne pritožbe zavrniti.

Tretji razlog iz nasprotne pritožbe

- 120 IVDP v okviru tretjega razloga iz nasprotne pritožbe trdi, da je Splošno sodišče – s tem, da je v točki 75 izpodbijane sodbe razsodilo, da pri uporabi izpodbijane znamke PORT CHARLOTTE, ki je bila registrirana za viski, ne gre za „zlorabo, posnemanje ali prikazovanje“, v smislu člena 118m(2)(b) Uredbe št. 1234/2007, zaščitene označbe porekla „Porto“ ali „Port“ – kršilo to določbo.
- 121 Splošno sodišče je v točki 76 izpodbijane sodbe najprej opozorilo na sodno prakso Sodišča v zvezi s pojmom „prikazovanje“, kot je naveden v zakonodaji Unije v zvezi z zaščito označb porekla in geografskih označb.
- 122 V skladu s to sodno prakso pojem „prikazovanje“ zajema primer, v katerem izraz, uporabljen za opis proizvoda, vključuje del zaščenega imena, tako da potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiten (kar zadeva člen 16(b) Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL 2008, L 39, str. 16), ki je v vseh pogledih enaka določba kot člen 118m(2)(b) Uredbe št. 1234/2007, glej zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 123 Poleg tega gre lahko za „prikazovanje“, tudi če ni nikakršne verjetnosti zmede glede zadevnih proizvodov, kar je pomembno, je zlasti, da se v javnosti ne povzroči asociacija na poreklo proizvoda in da se gospodarski subjekt neupravičeno ne okoristi z ugledom zaščitene geografske označbe (glej zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, točka 45).
- 124 Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je uporabilo bistveno merilo, ki izhaja iz te sodne prakse, in v točki 76 izpodbijane sodbe razsodilo, da je ob upoštevanju ugotovitev, navedenih v točki 71 te sodbe, izraz „port“ sicer sestavni del izpodbijane znamke, vendar povprečni potrošnik, ob predpostavki, da je portugalskega porekla ali da govori portugalsko, ob viskiju, označenem z navedeno znamko, te ne bo povezoval s portovcem, označenim z zadevno označbo porekla.
- 125 Splošno sodišče je v točki 76 tudi dodalo, da to presojo potrjujejo nezanemarljive razlike med značilnostmi portovca in viskija, med drugim v sestavinah, vsebnosti alkohola in okusu, ki jih povprečni potrošnik pozna in jih je odbor za pritožbe pravilno povzel v točkah 20 in 34 sporne odločbe.
- 126 Ker so presoje, ki jih je tako opravilo Splošno sodišče v navedeni točki 76, dejanske narave in ker IVDP ni dokazal, da bi Splošno sodišče kakor koli izkrivljalo dokaz, teh presoj v pritožbenem postopku ni mogoče grajati, tudi zato, ker temeljijo na pravilni razlagi pojma „prikazovanje“ v smislu člena 118m(2)(b) Uredbe št. 1234/2007.
- 127 Zato je treba tretji razlog iz nasprotne pritožbe zavrniti.
- 128 Ob upoštevanju navedenega je treba glavni pritožbi ugoditi, nasprotno pritožbo pa zavrniti. Zato je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 129 Iz člena 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije je razvidno, da če je pritožba utemeljena, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.
- 130 Ker stanje postopka to dovoljuje, Sodišče meni, da je treba dokončno odločiti o tožbi pred Splošnim sodiščem.
- 131 Splošno sodišče je namreč v izpodbijani sodbi zavrnilo vse razloge, navedene v utemeljitev tožbe pred njim, razen tretjega tožbenega razloga, v okviru katerega se je zatrjevalo, da je odbor za pritožbe napačno štel, da zaščito označb porekla za vina ureja izključno Uredba št. 1234/2007, in ne tudi nacionalno pravo, in prvega dela četrtega tožbenega razloga, ki se je nanašal na kršitev člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe, ker naj odbor za pritožbe ne bi uporabil upoštevnihih pravil portugalskega prava.
- 132 Sodišče pa je v tej sodbi, prvič, ugodilo glavni pritožbi, vloženi zoper del izpodbijane sodbe, v katerem je Splošno sodišče ugodilo tretjemu tožbenemu razlogu in prvemu dela četrtega tožbenega razloga, in drugič, zavrnilo nasprotno pritožbo, vloženo zoper to, da je Splošno sodišče zavrnilo drugi del četrtega tožbenega razloga, ki se je nanašal na kršitev člena 118m(2) Uredbe št. 1234/2007, ker naj bi odbor za pritožbe napačno štel, da registracija ali uporaba izpodbijane znamke ne pomeni niti rabe niti prikazovanja označbe porekla „Porto“ ali „Port“, tako da ni bilo treba preverjati ugleda te označbe porekla.
- 133 Iz tega izhaja, da je treba zavrniti vse razloge zoper sporno odločbo, ki so bili navedeni v utemeljitev tožbe pred Splošnim sodiščem.
- 134 Zato je treba tožbo pred Splošnim sodiščem zavrniti v celoti, ne da bi bilo treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču.

Stroški

- 135 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči v sporu, odloči tudi o stroških.
- 136 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 137 Ker je Sodišče v obravnavani zadevi ugodilo pritožbi EUIPO in ker je zavrnilo nasprotno pritožbo IVDP, zadnjenavedeni s svojimi predlogi, navedenimi v utemeljitev tožbe pri Splošnem sodišču, ni uspel.
- 138 Ker sta EUIPO in družba Bruichladdich predlagala, naj se IVDP naloži plačilo stroškov, je treba zadnjenavedenemu naložiti plačilo stroškov EUIPO in družbe Bruichladdich na obeh stopnjah.
- 139 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja tudi v pritožbenem postopku, Portugalska republika in Komisija, ki sta intervenirali v postopku, nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. novembra 2015, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/UUNT – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863), se razveljavi.

2. Tožba v zadevi T-659/14, ki jo je Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP vložil zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. julija 2014 (zadeva R 946/2013-4), se zavrne.
3. Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP se naloži plačilo stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbe Bruichladdich Distillery Co. Ltd na obeh stopnjah.
4. Portugalska republika in Evropska komisija nosita svoje stroške.

Podpisi